

Lienz. 6.12.45 Štev. 14.

Praznik Brezmadežne

Praznik Brezmadežne se bliža. Pred nami vstaja čudovita slika: Marija, s soncem ozarjena, pod njenimi nogami se zvija kača in venec dvanajsterih zvezd okoli glave. V dušah nam odmeva pesem: "Vsa si lepa, o Marija in madeža izvirnega greha ni na tebi." V naših srcih se budi hrepenenje po Mariji. Radi bi jo gledali tako lepo, tako čisto, kakor je v resnici.

Pobožna pravljica pripoveduje o mladeniču, ki je na vso moč želel videti Marijo že na zemlji. Vsak dan je prosil Boga za to izredno milost. Bog ga je uslišal! Razodel mu je po angelu, da mu bo izpolnil željo. Če na zemlji bo videl Marijo, toda na tisto oko, s katerim bo pogledal Marijo, bo oslepel. Mladeniča ta napoved ni prestrašila. Bil je pripravljen tudi oko žrtvovati, da bi le videl Marijo. Marija se mu res prikaže. Mladenič zatisne s svojo roko desno oko, z levim očesom pa pogleda Marije. Toda Marijine lepote nje ovo umrljivo oko ne more prenesti: ob pogledu na Marijo umrlo. Mladenič pa je bil pripravljen

žrtvovati tudi desno oko, če bi smel še enkrat pogledati Marijo. Bog mu je tudi to želje izpolnil. Ko z desnim očesom pogleda Marije, mu ugasne še desno oko. Tako je popolnoma oslepel. Noč je zagrnila njegove oči. V nesreči pa ga Marija ni zapustila. S svojo prošnjo je dosegla, da mu je Bog vrnil vid.

Gotovo bi radi tudi vi gledali Marijo, tako lepo, kakor je v resnici. Če bomo prišli v nebesa, bomo gledali tudi Marijo v vsej njeni lepoti. Zato morajo biti naše oči nedolžne, čiste in svete. "Oči se okra, skozi katera gre greh v človeške duše," pravi sv. Avguštin. Varujmo čistost svojih oči! Pazimo nanje, da bomo mogli z njimi na veke gledati Marijo, njene nedolžnost in lepoto!

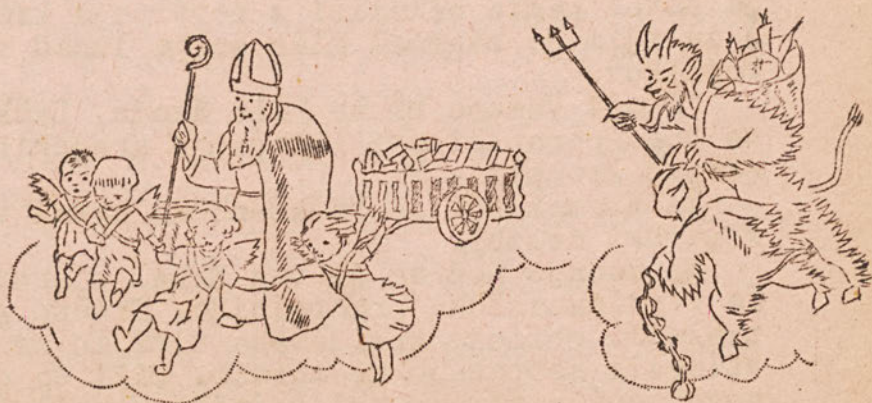
Miklavž prihaja

Cin, cin, cin, zvončki nebeški pojo,
sveti Miklavž gre iz nebes na zemljo,
angelci spremljajo ga iz neba,
v zlatem vozičku darove pelja.

Zadaj pa parkeljni črni gredo,
v koših korenje in repo neso,
v rokah verige in vile drže,
z njimi porednim otrokom groze,

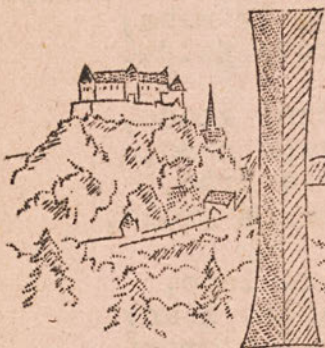
Škofa Miklavža prosimo lepo,
naj obdari nas z mogočno roko;
zima prihaja in z mrazom grozi,
čevljev, obleke potrebni smo vsi.

Parkeljni naj v domovino gredo,
Tita, hudobne ljudi naj vzemo,
da bi se mogli vrniti domov
vsi, ki želimo pod rodni spet krov.

Fr. Bazilij: Krompirčkove 390 dbe

V KRALJEVIH SHRAMBAH.

Kaj je bilo potem? Roparji so se rezali, da je kar gnelo. Eden izmed njih pa je zagrabil Krompirčka za ramo in dejal: "Ho, ho! Kdo pa ti kaj hoče? Maramo za tvoj počen groš! Naš cilj je krompirček!"

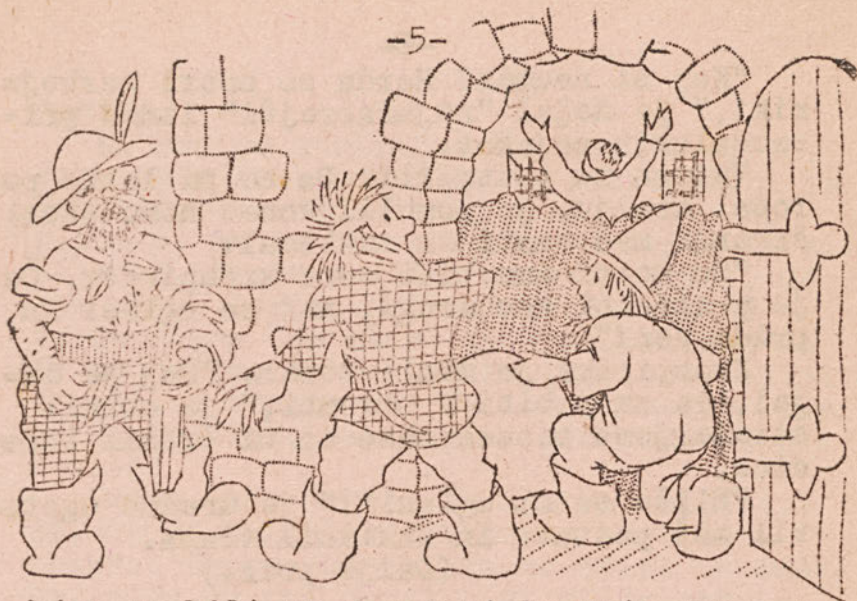
O jej, o jej! Samo pojesti me ne, če vam ni za sam groš, ampak celo zame," se je pričel še huje tresti Krompirček. "Rad vam služim do smrti in še tri ure čez, samo nič žalega mi ne storite!"

Roparski poglavar je pokazal s kazalcem po čelu, češ da fantu malo manjka, ko vse besede obrača nase. Spodil je nepoklicane ga, od koder je prišel in Krompirček jo je hotel naglo odkuriti z nevarnega kraja. A za njim je zagrmel glas enega izmed razbojnikov.

"Stoj! Vseeno bi te bilo škoda. Lahko te bomo porabili pri izropanju grajskih shramb krompirja."

In Krompirček je hočeš-nočeš ostal v roparski družbi.

Naslednjo noč se je vsa drhal odpravila v prismodalsko prestolnico. Srečno so prelezli obzidje kraljevega vrta in se splazili neopazeno do shramb. Bili so dogovorjeni s stražo pri zadnjih vratih,

kjer so bili za naropani krompir pripravljene štirje vozovi.

Srečno so odprli vrata. Iz varnosti so poslali naprej v shrambo - Krompirčka, ki je ves trepetajoč od strahu lezel na prvi kup krompirja.

Razbojniki so hiteli za njim. Tedaj pa: joj! Fantu se je podrl kup pod nogami in zapeljal se je na drugo stran s krompirjem vred, da je votlo zabobnelo.

"Izdani smo! Bežimo!" Poglavar je zaklel in ga z vso drhaljo pognal iz shrambe, le Krompirček je prestrašen obsedel.

Razbojniki so zadnji trenutek prelezli obzidje in zbežali, kajti ropot je v resnici priklical kraljeve vojake. Hodili so okrog odprtih duri in se jezili nad nočjo, ki je roparjem omogočila beg.

In prinesli so velik ključ ter hoteli zapreti vrata shrambe.

"Morda bi bilo dobro pogledati z lučjo po shrambah," se je spomnil eden.

"Kaj si neumen? Morda so notri razbojnik," je dejal "najhrabrejši" izmed pri-smodalskih vojakov.

Vsi so mu pritrdili. Da bo pa lahko po-ročal kralju, je pomolil konec nosu skozi špranjo med vrati in zaklical:

"Tu notri sme biti samo krompirček. Če je v shrambi kdo drugi, naj se oglasi in pride ven!"

Krompirčka je minil strah. "Saj je de-jal, da smem biti v shrambi," je obrnil stražarjeve besede nase in ni črnil bese-dice.

"Nihče se ni oglasil," je uradno ugoto-vil mož postave in zaklenil vrata.

(Dalje prih.)

V šoli lepega vedenja

2. učna ura.

Gospodična Marica je bila svojih učencev kar ve-sela. Uspeh prve učne ure se je že pokazal. Vsi otroci so prišli v šolo lepo oble-čeni, umiti in počesani.

"Veseli me," pravi gospo-dična učiteljica, da ste res-no vzeli šolo in se takoj začeli ravnati po tem, kar se učimo. Le tako naprej!

Danes bomo nadaljevali še o snažnosti. Veliko ne bo treba več goveriti, ker ste, kakor vidim, že sami upo =

števali ostalo. Vendar je dobro, da vas spomnim na vse, na kar morate vsak dan

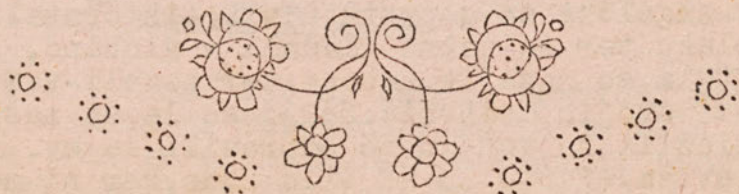
paziti.

Ko smo se zjutraj dobro umili, si moramo nato še urediti lase. Razkuštrani in razmršeni lasje najbolj kaže otroka in pričajo, da je otrok velik nemarnež in zanikrnež. Posebno dečki morate paziti, da ste vedno lepo ostriženi in da vam ne štrle lasje čez ušesa in vrat. Poleti je še najbolje, če nosite kratke lase; pozimi seveda le imejte daljše lase, a vedno lepo počesane. Tudi čez dan si jih večkrat počesite!

Drugo, kar morate še zjutraj opraviti je, da si osnazite čevlje in skrtáčite obleko. Čeprav je obleka že stara in zašita, kaže, da pri tisti hiši vlada red in snaga. Zato glejte tudi sami, da takoj, ko vam začne obleka kje "cveteti", poprosite mamico, naj vam jo pokrpa in če je potreba tudi opere.

Nadalje morate skrbeti, da se vsak tedn preoblečete sveže perilo, da ne nosite srajce z raztrganim in umazanim ovratnikom.

To so glavne stvari, na katere morate vsak dan paziti. Le upoštevajte jih in počasi se jih boste tako privadili, da ne boste mogli več trpeti na sebi kake umazanosti in zanikrnosti.

Miklavževa smola

Nebesa.

Sv. Miklavž je odložil daljnogled in zaprl lino. Zaskrbljeno si je pogladil si-vo brado.

"Hm, hm! Kamor pogledam, povsod molijo in prosijo veliko, veliko... Nebeške tovarne bi morale imeti trikrat več angelcev-delavcev, če bi hotel vsem ustreči."

In svetnik je poklical drobne krilatce ter se posvetoval, kaj in kako.

"Vse zberite, kar imamo v zalogi! Ne morem drugače, toliko je prošenj. Bomo pa pozneje bolj pohiteli za drugo leto."

Med angelci je završalo. To je bilo pripravljanja! Dvajset zvrhanih voz so naložili igračk, obleke in vseh vrst sladkosti.

In dobrotnik otrok je sedel na nebeškem pragu v avtomobil, pomahal vratarju sv. Petru in odhitel po belih oblačkih proti ubogi zemljici.

Angelčki pa so se z vozovi podali za njim... Toda: joj! Ko so brzeli proti zemlji, se je prvemu vozu snelo kolo. V trenutku se je ustavil, ostali vozovi pa so z vso silo butnili vanj.

"Resk! Bum!..." je reklo in ves miklavžev vlak je s tovorom vred zgrmel z oblakov na zemljo in se razletel na tisoč koscev...

Angelčki so s prstki v ustih obstali na oblaku ter žalostno gledali v globino. In hiteli so nazaj v nebesa ter pomeli vse kote svojih delavnic. Nekaj so le še našli naložili na voz in se odpravili za sv. Miklavžem. - Svetniku je bilo hudo, ker ni mogel izpolniti vseh želja prosilcev.